

Joseph Sassoon Semah - On Friendship/(Collateral Damage) III - The Third GaLUT: Baghdad, Jerusalem, Amsterdam

Joseph Sassoon Semah - On Friendship/(Collateral Damage) III - The Third GaLUT: Baghdad, Jerusalem, Amsterdam.

Stichting Metropool Internationale Kunstprojecten. 220 pag. A4 formaat. ISBN 978 90 361 0601 6. Euro 39,95

On Friendship/(Collateral Damage) III - The Third GaLUT: Baghdad, Jerusalem, Amsterdam is een poëtische en kritische zoektocht van kunstenaar Joseph Sassoon Semah naar de steden Amsterdam, Bagdad en Jerusalem. Deze steden waren van oudsher gastvrije en tolerante toevluchtsoorden. Zijn ze dat vandaag nog? Wat is de plek voor 'De Gast', degene die in een vreemde context leeft en werkt en zijn omgeving toetst op het moment dat hij zijn specifieke positie als 'Gast' in ballingschap zonder enig voorbehoud toont en zijn plaats opeist? De Gast wordt Gastheer. Deze bijzondere kunstmanifestatie gaat over twee onlosmakelijke grootheden: de dynamiek van de derde ballingschap en de evolutie van Gast naar Gastheer.

Het boek bevat een uitgebreid overzicht van de kunstmanifestatie.

Met bijdragen van:

Prof. Dr. Emile Schrijver (algemeen directeur Joods Cultureel Kwartier Amsterdam) - Oreach Natah Lalun: Reflections on the concept of the Jewish artist as Guest

Joseph Sassoon Semah - THE THIRD גלות GaLUT. Remapping the Memory of the

Guest

Dr. Arie Hartog (directeur Gerhard-Marcks-Haus, Bremen) *The Third Exile: recovering the traditions of asymmetry*

Dr. Margriet Schavemaker (artistiek directeur Amsterdam Museum) *Compelling footnotes Joseph Semah and the Stedelijk Museum Amsterdam*

Professor dr. Ella Shohat (New York University) *Remainders Revisited: An Exilic Journey from Hakham Sasson Khdhuri to Joseph Sassoon Semah*

Rick Vercauteren (publicist en historicus) *From deliberate destruction to concise reconstructions*

Mati Shemoelof (dichter en auteur Berlijn) *How to Explain Hair hunting to a Dead German Artist*

Dr. Yael Almog (Durham University) *Ritual Judaism: Ages of Diaspora*

Linda Bouws (Metropool Internationale Kunstprojecten) *Joseph Sassoon Semah: Re-thinking the concept of the GaLUT, re-claiming the lost culture*

Het boek is te bestellen bij Stichting Metropool Internationale Kunstprojecten, € 39,95 excl. verzendkosten, rek.nr. NL 42 INGB 0006 9281 68 o.v.v. On Friendship III, naam en adres.

Why The Future Belongs To The Left

CJ

Polychroniou

As long as the barbarism of neoliberal capitalism defines the present, the future can only belong to the left.

Over the course of the past few decades, the political pendulum has shifted dramatically to the right virtually throughout the entire world.

Indeed, since the onset of neoliberal era, virtually all political parties in representative democracies moved to the right: conservative parties embraced free-market capitalist policies in spite of their disintegrating impact on social order and traditional values, social democratic parties abandoned any pretense of commitment to the class struggle and came to depend totally on capitalism, and communist parties became historically obsolete.

Worse still, political parties and movements of the far-right gained ground in most countries around the world, and populist authoritarianism has emerged as a serious contender for the mess—poverty, declining wages, huge economic inequalities, massive unemployment, and social decomposition—created by the policies of neoliberal capitalism. In this context, extreme nationalist rhetoric and xenophobic sentiments, which apparently never go out of fashion, but do thrive under deteriorating economic and social conditions, have also emerged as key elements in today's political universe.

In the light of the above realities, one may be tempted to conclude that the Right has won in the historic clash of ideologies. But this would be a mistake, an overestimation on the one hand of the ability of the system in place to overcome its inherent contradictions and underestimation of the other of the role of the historical forces of change.

If anything, the future actually belongs to the Left.

Firstly, all of the above-mentioned conditions that are prevalent in today's capitalist societies are nothing sort of social diseases which, if left untreated, will dehumanize the body politic and ultimately destroy civil society. Poverty, insecurity, systemic racism, massive economic inequalities, and social decomposition are not natural phenomena. They are the consequences of particular policies dictated by the needs and whims of a privileged few who have hijacked the state and use it as a vehicle to maintain the status quo and reproduce conditions favoring overwhelmingly capital over labor and nature.

But they are not permanent conditions, nor should one should believe for a moment that they point to the direction of the movement of history. Humanity has always rejected economic exploitation and social injustice, and the conditions today are in fact quite ripe for a massive rejection of neoliberal capitalism. Neoliberalism has proven to be a total disaster and is actually being challenged

on several fronts. Only lack of unity among progressive forces on the future order and the weakening of subjective agencies of action on the national and international level, both the result of the economic and political counterrevolutions that took place in the 1980s, stand on the way from dealing a final blow to its rotten socio-economic order.

Secondly, capitalism itself is not a permanent state of affairs. It is a system that arose from specific historical circumstances, with only five hundred years of history so far, and has already undergone spectacular transformations—from merchant capitalism to industrial capitalism, and in our own time to hyper-capitalism. It will eventually be replaced by a different method of production and social organization.

Thirdly, while humans are social animals, capitalism itself is an anti-social system, pitting one individual against another, and the environment against the economy. Capitalism regards wealth and profit-making as the very meaning of life and sees competition as the very essence of human relations. In so doing, it turns a blind eye to human capacity for cooperation, solidarity, altruism, commitment to a vision of a social order based on equality, justice, and peace, and even self-sacrifice.

Fourthly, the very history of capitalism is indeed replete with widespread opposition to its ideology, values, and practices, and the system has been forced on numerous occasions in the course of its history to abandon and/or reform some of its most brutal manners and make concessions to working people.

The rise of authoritarian populism in many parts of the world has its roots in the economic policies of neoliberalism, which are completely insensitive to the social complexities governing human societies.

Finally, we should not overlook the fact that the rise of authoritarian populism in many parts of the world has its roots in the economic policies of neoliberalism, which are completely insensitive to the social complexities governing human societies. People left behind the capitalist rat race, or feeling economically insecure and witnessing a steep drop in their standard of living while the rich get richer, have turned out of fear or desperation to allegedly anti-establishment and far-right politicians who run campaigns based on the politics of fear and hate and make promises of return to a golden era. But such trends are quite transient, as

history has shown, and while they are utterly disturbing and unquestionably menacing, they should cause no despair. The political pendulum can easily swing in the opposite direction.

History is on the side of the Left. Capitalism, especially in its neoliberal variant, is capable of only heightening the contradictions that it generates. The progressive forces are anything but defeated. In fact, the politics of progressive social change are spreading rapidly in many parts of the world in the age of the pandemic. In the US, Joe Biden has adopted a far more progressive economic and social policy agenda than anyone had anticipated, thanks to pressure from activists. The winds of change are also blowing in Germany as the Greens are on a sure path to government, and bent on bringing about major economic changes.

Of course, the direction of history is not a given. The realization of the end of neoliberal capitalism requires concrete public awareness of its deadly contradictions, massive political participation through transformative agencies of social change, and a vision of the future political, economic, and social order.

In the past, the Left was able to realize all of the above conditions and not only fight against capitalist onslaught but score some impressive victories. Sometimes through revolution, more often through reform.

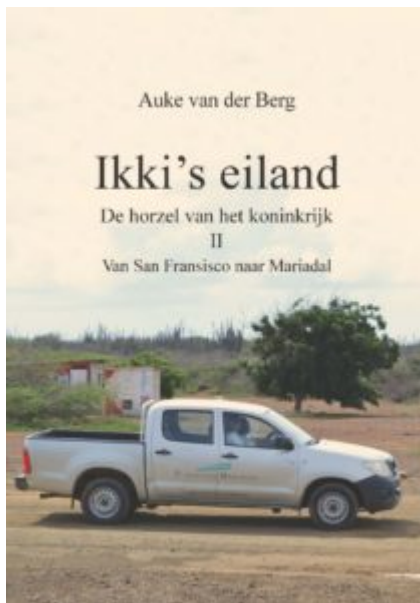
It can do so again. The future has yet to be written; but, as long as the barbarism of neoliberal capitalism defines the present, the future can only belong to the Left.

Source: <https://www.commondreams.org//why-future-belongs-left>

[C.J. Polychroniou](#) is a political economist/political scientist who has taught and worked in numerous universities and research centers in Europe and the United States. He has published scores of books and his articles have appeared in a variety of journals, magazines, newspapers, and popular news websites. His latest books are [Optimism Over Despair: Noam Chomsky On Capitalism, Empire, and Social Change](#), an anthology of interviews with Chomsky originally published at *Truthout* and collected by Haymarket Books; *Climate Crisis and the Global Green New Deal: The Political Economy of Saving the Planet* (with Noam Chomsky and Robert Pollin as primary authors); and *The Precipice: Neoliberalism, the Pandemic, and the Urgent Need for Radical Change*, an anthology of interviews with Chomsky originally published at *Truthout* and

collected by Haymarket Books (scheduled for publication in June 2021).

Auke van der Berg - Ikki's eiland. De horzel van het koninkrijk II. Van San Fransisco naar Mariadal

Mei 2024 verschijnt:

Ikki's eiland. De horzel van het koninkrijk. II. Van San Fransisco naar Mariadal

274 pagina's. Paperback. Amsterdam, Rozenberg Publishers, mei 2024

ISBN 9789036106221.

Euro \$ 27.50

Omslag & dtp Ingrid Bouws

Uit de Inleiding:

[...]

Maar twee jaar na mijn eerste bezoek kon ik dan toch het boek presenteren waarin ik een beeld probeerde te schetsen van wat er zoal op het eiland speelt.

Diezelfde karaktertrek zorgde ervoor dat ik al bij de presentatie riep dat ik een tweede boek wilde schrijven. Er was nog zo veel te vertellen.

In dat tweede boek wilde ik de balans opmaken van 10 jaar 10.10.10. Die balans zou natuurlijk genuanceerd en evenwichtig zijn. Het voornemen was om zo objectief mogelijk de voor en tegens van de in 2010 gemaakte keuze in kaart te brengen.

[...]

Om tot een evenwichtige balans te kunnen komen, moest ik uiteraard op zoek naar mogelijk positieve gevolgen van de band met Europees Nederland. En die zijn er.

Als je je oor te luister legt op het eiland, noemt men al gauw het onderwijs en de zorg als voorbeelden van positieve ontwikkelingen. Over het onderwijs kan ik niet veel zeggen. In de afgelopen jaren heb ik daar geen aandacht aan besteed. In de toekomst hoop ik dat goed te maken.

Na het interview met dr. Frans heb ik een serie portretten mogen maken van mensen die bij Fundashon Mariadal werken of werkten. Die interviews herlezend, zag ik dat de reeks niet alleen de geschiedenis van de zorg op het eiland vertelt, maar ook dat de serie, bijna ongemerkt, de veranderingen illustreren waar het eiland mee te maken heeft.

[...]

Natuurlijk is het niet alleen maar pais en vree als we het over Fundashon Mariadal hebben. Al was het maar dat zorg een van de onderwerpen is waar we graag en veel over klagen. Ook de samenwerking met Den Haag verloopt niet altijd soepel. Het eiland blijft een verweggebeuren voor sommige Haagse politici. 'We gaan het vanuit Den Haag niet cadeau krijgen', zegt dr. Frans in het eerdergenoemde interview uit 2015, 'we zullen ervoor moeten gaan, op onze strepen moeten staan. Weerwoord hebben tegen de Haagse benadering, omdat men daar niet precies weet hoe ermee om te gaan. Maar ik ben ervan overtuigd dat de rest van de ontwikkeling wel komt. Ook op Bonaire gebeuren de mooiste dingen. En die dingen waren onmogelijk geweest als we onderdeel van de Nederlandse Antillen waren gebleven.'

Auke van der Berg ~ Ikki's eiland.

De horzel van het koninkrijk I. Het gesprek

Rozenberg Publishers - ikkiseiland.com

ISBN 90 978 3610 495 1

216 pagina's - November 2017

Tweede druk mei 2018

Derde druk september 2020

Euro 19,50

\$ 20,00

Omslag & DTP: Ingrid Bouws

Inhoudsopgave

Interviews:

Boi Antoin - Wat van ons is, is niet goed

Ben Oleana - Je moet eerst naar jezelf kijken

Michiel Bijkerk - Advocatuur als sacrale kunst

Claudette Martijn-Reed - Ik was niet van plan de politiek in te gaan

Johan Giskus - Nederlanders houden niet van dansers

Larry Gerharts - Alles draait om enen en nullen

Norwin Willem - De knuppel is vervangen door woorden

Rignald Saragoza - Ik ben zo geboren, dat heeft een voordeel

Abilio Martis - Door hard te werken hoopte ik dat we het beter zouden krijgen

Misoyla Winklaar - Als je de hoop verliest, is er niets meer

Valerio Balentien & Aixa Abrahams - Alles gaat langzaam beter

Sidney Josepha - Op den duur kom je toch in Rome

Rachit Alberto & Sigmar Marchena - Er gebeuren dingen die je stil laten staan bij je leven

Giovanni Frans - Mijn wensen hebben niets met gezondheidszorg te maken

Kevin Thodé - Ik luister goed en hoor wat de mensen zeggen

James Finies - Er zijn veel mensen om me heen en ergens is het verhaal wel

gelukt

Max Suart - Er is geen baby die als crimineel geboren wordt

Plus een veertigtal stukjes.

Het boek is hier gratis te downloaden: ikkis-eiland-de-horzel-van-het-koninkrijk-1-het-gesprek/

André Köbben ~ Over de rol van ijdelheid in de wetenschap

Nu online: [André Köbben ~ Over de rol van ijdelheid in de wetenschap](http://burobouws.nl/).
Rozenberg Publishers. ISBN 978 90 361 493 7 - 96 pagina's - Euro 12,50 -
Omslag & DTP BuroBouws [<http://burobouws.nl/>]

'Ijdelheid', wat is mijn definitie van dat begrip? In de Van Dale wordt ijdelheid omschreven als 'een te hoge dunk van de eigen voortreffelijkheid' en als 'de zucht om door anderen bewonderd en geprezen te worden'. Beide omschrijvingen zijn voor mijn doel bruikbaar. Een zekere mate van ijdelheid in deze betekenis is veel beoefenaars van de wetenschap eigen, met

name als ze de positie van hoogleraar bereikt hebben. Mij gaat het hier echter om gevallen waarbij ijdelheid zich in excessieve vorm voordoet. In die zin dat deze ook nog gepaard gaat met de 'ik heb altijd gelijk' gedachte, en vaak ook met 'ik weet toch wel hoe het zit, ook zonder het onderzocht te hebben'.

Ik heb in ruime mate gegevens verzameld over tien zulke personen. In zeven van mijn casussen ben ik goeddeels tot mijn oordeel over hen gekomen op grond van eigen onderzoek en eigen ervaringen. In twee gevallen heb ik mede gebruik gemaakt van het zorgvuldige werk van een onderzoekscommissie. In drie gevallen heb ik mijn oordeel voornamelijk gebaseerd op doorwrochte studies van anderen. Ik heb niet de pretentie dat het hier gaat om zoiets als een representatieve steekproef. Wel meen ik een scala van gevallen te presenteren die de meeste variaties op dit gebied omvat. Zo heb ik gezocht naar voorbeelden uit onderscheiden gebieden van wetenschap. In zes gevallen zijn het beoefenaars van de sociale wetenschappen (in de ruime zin van het woord), in vier gevallen natuurwetenschappers (in de ruime zin van het woord). In vijf casussen betreft het actuele affaires, in de vijf overige om zaken die zich in het (nabije) verleden hebben voorgedaan. Die te bespreken is van belang, al is het maar om aan te tonen dat misstanden in de wetenschap niet enkel van vandaag of gisteren zijn. In alle tien gevallen betreft het mannen. Geen wonder. Immers in het nabije verleden waren bijna alle beoefenaars van de wetenschap van het mannelijk geslacht, en ook nu nog geldt dat voor een ruime meerderheid. Maar de emancipatie schrijdt met rasse schreden voort! Alweer enkele jaren geleden kreeg voor het eerst een vrouwelijke beoefenaar van de wetenschap een officiële berisping wegens wangedrag in de wetenschap. Ik noem hier geen namen.

Excessieve ijdelheid in de wetenschap, in de hier geformuleerde betekenis van dat woord, heeft vaak schadelijke gevolgen en wordt daarom in dit geschrift bestreden. Achtereenvolgens bespreek ik leven en werk van de volgende personen: de fysisch geograaf Jan P. Bakker; de antropoloog Claude Lévi-Strauss; de socioloog Norbert Elias; de hersenonderzoeker Dick Swaab; de chemicus Henk Buck; de nanotechnoloog Jan Hendrik Schön; de sociaal psycholoog Diederik Stapel; de antropoloog Mart Bax; de psycholoog Cyril Burt; de historicus Bernard Berenson.

De vraag die als eerste te beantwoorden staat is of ijdelheid in excessieve-mate bij onderzoekers in alle gevallen nadelig is voor de wetenschap.

Inhoudsopgave

1. Over de rol van ijdelheid in de wetenschap
2. Jan P. Bakker
3. Uren met Lévi-Strauss
4. Over Norbert Elias
5. Een al te absolute overtuiging
6. De kwestie Buck
7. Het geval van Jan Hendrik Schön
8. De affaire Stapel
9. Inzake Mart Bax
10. Sir Cyril Burt
11. Bernard Berenson tussen kunstwetenschap en handel
12. Rangschikkingen

Namenregister

Geraadpleegde literatuur

Over de auteur - bron: Nederlandse Sociologische Vereniging
[<http://www.nsv-sociologie.nl/>]

André Köbben (1925 -), emeritus hoogleraar antropologie, verlegde zijn aandacht van verre volksstammen naar de wereld van het Nederlandse beleidsonderzoek. Zijn advies voor integere beleidsonderzoekers: neem een rechtsbijstandverzekering.

André Köbben begon aan zijn studie zoals je van een antropoloog mag verwachten: hij bestudeerde niet-westerse samenlevingen. Zijn proefschrift uit 1955 was een studie naar de 'zwarte planters' in Ivoorkust en niet lang erna schreef hij over Djuka, Surinaamse marrons (afstammelingen van gevluchte slaven). In de loop der tijd richtte Köbben zijn aandacht steeds meer op zijn eigen omgeving. In de jaren zeventig gaf hij leiding aan het door hem opgerichte Centrum voor Onderzoek van Maatschappelijke Tegenstellingen (COMT) aan de Universiteit Leiden. In die turbulente jaren was er genoeg studiemateriaal voor handen. Köbben verwierf vooral publieke bekendheid door zijn betrokkenheid bij het Molukse vraagstuk dat in deze tijd explosieve vormen aannam.

Toen de frustratie van de Molukkers omsloeg in geweld - in de vorm van treinkapingen en bezettingen, soms met bloedige afloop - werden diverse commissies in het leven geroepen waar Köbben deel van uitmaakte. De Molukse

onlusten gaven ook mede aanleiding tot het minderhedenbeleid dat niet alleen voorzag in subsidies en zeggenschap voor voorlieden van minderheden maar ook in veel onderzoek naar minderheidsgroepen. Köbben maakte onderdeel uit van dat zich ontvouwende beleidsveld en was onder meer lid van de Adviescommissie Onderzoek Minderheden die verantwoordelijk was voor het programmeren van minderhedenonderzoek.

Al tijdens zijn werkzaamheden voor ACOM is Köbben sceptisch over beleid. Hij constateerde dat veel initiatieven vanuit minderheden in werkelijkheid werden aangestuurd door goedbedoelende maar ook bemoeizuchtige zaakwaarnemers. De kritische houding naar het complex van onderzoek en beleid komt nog sterker terug in zijn meer recentestudies met Henk Tromp. In dat werk gaat het niet om minderheidsgroepen, maar om de wereldwijde volksstam waartoe Köbben zelf behoort: die van beoefenaars van de wetenschap.

In 'De onwelkome boodschap' analyseren Köbben en Tromp wat er gebeurt als onderzoekers tot bevindingen komen die hun opdrachtgevers of andere machtige partijen niet aanstaan. Köbben en Tromp rapporteren hoe onderzoeksresultaten hoe onderzoeksresultaten niet zelden onschadelijk worden gemaakt door ze dood te zwijgen. De analyse is beheerst maar het is duidelijk dat er heel wat op het spel kan staan. Onderzoekers die hun integriteit willen bewaren, kunnen te maken krijgen met diverse vormen van intimidatie.

Twee decennia na zijn emiritaat (in 1991) is Köbben nog altijd actief als publiek antropoloog. Onlangs liet hij zich als volgt over Diederik Stapel uit: "Hij is, zoals ook andere sommige andere fraudeurs. behept met het 'ik heb altijd gelijk-syndroom.' Hij meent echt: 'ik weet toch wel hoe het zit, ook al heb ik het niet onderzocht.'"

Köbben zelf heeft juist een carrière opgebouwd rond het voortdurend bevragen van belangen en inzichten, van volkeren ver weg tot wereldjes dichtbij. Hoe dichterbij en groter de belangen, hoe groter de kans dat een onderzoeker tegen de haren instrijkt en represailles ondervindt. Mede om die reden geeft Köbben beleidsonderzoekers die hun integriteit willen beschermen een belangrijk advies mee: neem een rechtsbijstandsverzekering.

May Day And The United States Of Amnesia

May Day is celebrated in more than 90 countries around the world as International Workers' Day, with large-scale marches and protests, in honor of the struggles of the working class. But not in the country where it began, the United States of Amnesia.

The history of May Day has its origins in the summer of 1884 when the Federation of Organized Trades and Labor Unions decided to launch a nationwide movement to secure an eight-hour workday and called for May 1, 1886 to be the beginning of this campaign.

On May 1, 1886, hundreds of thousands of American workers staged a nationwide march demanding the creation of the eight-hour workday.

Chicago was the epicenter of the protests as they were scheduled to go on for days.

Eventually, the protests turned violent when the police attacked picketing workers on May 3, killing one person and injuring several, at the McCormick Harvesting Machine Company, an event which led the next day to a bloodier confrontation between police and demonstrators in Haymarket Square.

What happened at Haymarket Square is an event of immense historical significance in its own right. More than 170 policemen carrying rifles attacked those that had gathered at Haymarket Square to protest police brutality, even though the city's mayor, Carter Harrison, had given permission for the meeting.

Ironically enough, most of the people had already left the protest meeting when

the police attacked in an attempt to disperse the crowd. But during the confrontation, someone threw a dynamite bomb. The police panicked and opened fire in return. After the explosion and the subsequent gun fire, four workers and seven policemen were dead and dozens injured.

The next day, martial law was declared in Chicago and other parts of the country. Immediately thereafter, scores of labor leaders were rounded up, and eight men, most of them German-born, were eventually found guilty of murder and sentenced to death in a highly controversial trial in which no solid evidence was presented linking them to the bombing of May 4 at Haymarket Square.

The Haymarket Affair also led to an explosion in xenophobia and started the first “Red Scare” in the United States, courtesy of big business and the government.

Additionally, it led to a much more reformist labor movement with the birth of the American Federation of Labor whose first and longest-serving president, Samuel Gompers, was a core capitalist and had no interest in uniting the working class.

In the years following the dramatic events of 1886, the labor movement in the US would experience a series of ups and downs, all while American capitalism continued to operate on the basis of a brutal economy, down to this very day.

The “Red Scare” resurfaced in the late 1910s, with industrialists branding union members as “anti-American radicals,” all while anti-union violence became a widespread practice until well into the mid-20th century.

In celebrating May Day in 2021, we must keep alive the memory of the early struggles of the working-class movement for a better future. We must draw strength and inspiration from the accomplishments of the labor movement through time in order to challenge more effectively the brutality of today’s capitalist socioeconomic order.

Indeed, the struggle against neoliberal capitalism requires a well-organized working-class movement that hasn’t succumbed to the form of historical amnesia imposed by the powers that be. The future has yet to be written.